

**Sklep Sodišča (deveti senat) z dne 13. decembra 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Giudice di pace di Taranto – Italija) – kazenski postopek zoper Antonia Semerara**

(Zadeva C-484/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Očitna nepristojnost — Člen 53(2) Poslovnika Sodišča — Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah — Direktiva 2012/29/EU — Člen 2(1)(a) — Minimalni standardi na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Členi 49, 51, 53 in 54 — Kaznivo dejanja razžalitve — Odprava kaznivega dejanja razžalitve s strani nacionalnega zakonodajalca — Neobstoje zveze s pravom Unije — Očitna nepristojnost Sodišča)

(2017/C 086/05)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Giudice di pace di Taranto

Stranka v kazenskem postopku v glavni stvari

Antonio Semeraro

Izrek

Sodišče Evropske unije očitno ni pristojno za odločanje o predlogu za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je z odločbo z dne 2. septembra 2016 vložil Giudice di pace di Taranto (mirovni sodnik v Tarantu, Italija).

⁽¹⁾ UL C 428, 21.11.2016.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska)
7. oktobra 2016 – A/Staatssecretaris van Financiën**

(Zadeva C-522/16)

(2017/C 086/06)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagatelj kasacijske pritožbe: A

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Staatssecretaris van Financiën

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 62 carinskega zakonika ⁽¹⁾ v povezavi s členi 205, 212, 216, 217 in 218 izvedbene uredbe ⁽²⁾ ter določbami Uredbe (EGS) št. 2777/75 ⁽³⁾ in Uredbe (ES) št. 1484/95 ⁽⁴⁾ razlagati tako, da k podatkom, navedenim v členu 201(3), drugi pododstavek, carinskega zakonika, na podlagi katerih se vloži carinska deklaracija, sodijo tudi dokumenti, navedeni v členu 3(2) Uredbe (ES) št. 1484/95, ki jih je treba predložiti carinskim organom?

2. Ali je treba člen 201(3), drugi pododstavek, carinskega zakonika razlagati tako, da je treba pod odgovornimi osebami razumeti tudi fizično osebo, ki dejanja, opisanega v tem pododstavku („zagotovitev podatkov, potrebnih za izdelavo deklaracije“), ni niti sama dejansko izvršila niti je ni mogoče kot poslovodjo šteti za odgovorno za to dejanje, ki pa je tesno in zavestno sodelovala pri snovanju in poznejši vzpostavitvi strukture družb in trgovinskih tokov, v okviru katere so za „zagotovitev podatkov, potrebnih za izdelavo deklaracije“, pozneje poskrbele (druge osebe)?
3. Ali je treba pogoj „in so vedele ali bi morale vedeti, da so bili podatki, potrebni za izdelavo carinske deklaracije, napačni“, določen v členu 201(3), drugi pododstavek, carinskega zakonika, razlagati tako, da pravne in fizične osebe, ki so izkušeni subjekti na trgu, ne morejo biti odgovorne za dodatne dajatve, ki se dolgujejo zaradi zlorabe prava, če so transakcijsko strukturo s ciljem izognitve dodatnim dajatvam vzpostavile šele po tem, ko so priznani strokovnjaki s področja carinskega prava potrdili, da je taka struktura s pravnega in davčnega vidika dopustna?
4. Ali je treba člen 221(4) carinskega zakonika razlagati tako, da se rok treh let ne podaljša, če se po izteku roka iz člena 221(3), prvi stavek, carinskega zakonika ugotovi, da se plačilo uvoznih dajatev, ki se v skladu s členom 201 carinskega zakonika dolgujejo na podlagi vložitve carinske deklaracije za sprostitev blaga v prosti promet, ni že prej zahtevalo zaradi napačnih ali nepopolnih podatkov v carinski deklaraciji?
5. Ali je treba člen 221(3) in (4) carinskega zakonika razlagati tako, da lahko carinski organi, če je bil dolžniku v zvezi z uvozno deklaracijo sporočen dolgovani znesek dajatev in je dolžnik zoper to sporočilo vložil pritožbo v smislu člena 243 carinskega zakonika, dodatno k temu sodno izpodbijanemu sporočilu in ne glede na člen 221(4) carinskega zakonika v zvezi s to isto carinsko deklaracijo naknadno zahtevajo plačilo zakonsko dolgovanih uvoznih dajatev?

-
- ⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 4, str. 307).
- ⁽²⁾ Uredba Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 6, str. 3).
- ⁽³⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 2775/75 z dne 29. oktobra 1975 o pogojih za uporabo zaščitnih ukrepov v sektorju jajc (UL 1975, L 282, str. 77).
- ⁽⁴⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1484/95 z dne 28. junija 1995 o podrobnih pravilih za izvajanje sistema dodatnih uvoznih dajatev in o določitvi dodatnih uvoznih dajatev v sektorjih perutninskega mesa in jajc ter za albumine iz jajc in o razveljavitvi Uredbe št. 163/67/EGS (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 17, str. 437).

Pritožba, ki jo je Urad Evropske unije za intelektualno lastnino vložil 7. novembra 2016 zoper sodbo Splošnega Sodišča (sedmi senat) z dne 9. septembra 2016 v zadevi T-159/15, Puma SE/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino

(Zadeva C-564/16 P)

(2017/C 086/07)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnik: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: D. Hanf, D. Botis, agenta)

Druška stranka v postopku: Puma SE

Predloga

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

— izpodbijano sodbo v celoti razveljavi;